

Constantin Anatol, *Vânător de fluturi* - o cronică a teatrului românesc, povestea unui destin neobișnuit și a unei personalități excepționale

Getta Neumann

La 59 de ani, marele actor și regizor Constantin Anatol a făcut alia, a emigrat în Israel. Părinții plecaseră cu mulți ani în urmă, dar nu i-a urmat, pentru că unealta actorului este limba, iar Constantin Anatol o stăpânea cu desăvârșire în română, maghiară și germană. Dar în ebraică ?

Un an după emigrare cucerea deja spectatorii, de data asta de pe scena Teatrului Municipal din Haifa. Care este secretul fenomenului Anatol ?

Cartea sa de amintiri, *Vânător de fluturi*, din 2003, te prinde în vârtejul aventurii vieții sale, în succesiunea de trăiri, peripeții, proiecte și realizări. A jucat și regizat la București, Sibiu, Târgu-Mureș, Cluj, Timișoara, apoi la Haifa, Beer-Sheva. A jucat în *Azilul de noapte* de Maxim Gorki, în *Hamlet* și *A douăsprezecea noapte* de Shakespeare, *Pygmalion* de G.B. Shaw, în Mihail Sebastian, Dürrenmatt, Strindberg și în alte zeci de piese. A jucat în filme și în seriale de televiziune. A regizat peste 100 de spectacole. A lucrat împreună cu sute și sute de oameni, printre care unii din cei mai mari actori și regizori români. Este un nume pe harta teatrului românesc, o pagină în istoria acestui teatru.

Admirat, aclamat, iubit de public, Anatol Constantin privește înapoi spre o viață plină de succese. "Se pare că cineva acolo sus mă iubește mult : tot ce am atins cu mâna, cu fruntea sau cu respirația a înflorit și a dat în pârg", așa își explică marele actor succesul. Sau : "Tot ce mi s-a întâmplat atunci și felul în care s-a întâmplat au dus (asta e credința mea) doar la rezultate pozitive, atât în toată activitatea mea profesională, cât și în cea de cap de familie, până în ziua de astăzi!"

Să te naști sub o stea norocoasă, oare aceasta să fie cheia succesului ? Și totuși, nu i-a fost întotdeauna ușor. Trimis de părinți la vârsta de 11 ani în internatul Liceului Israelit din Timișoara, Constantin a suferit din cauza separării premature și abrupte de familie. Tandrețea mamei și înțelegerea tatălui i-au lipsit tot timpul, iar durerea pierderii părinților s-a îmbinat cu regretul că relația cu părinții nu a fost mai apropiată.

Începuturile în viața profesională au fost în curând încoronate de reușită, dar condițiile de trai erau grele, în apartamente mici cu încălzire cu soba, salariul modest, viața nomadă. "Și iarăși, ca circul, în fiecare zi altă reprezentație în alt oraș, cu alt public, am luat după mine o parte din șatră, ... ", ne povestește. Anatol a cunoscut și antisemitismul și vrajba între colegi.

Toate greutatețile nu cântăresc în balanță când ești un "vânător de fluturi", de idealuri, vise și aplauze; când ești un pasionat al teatrului, când ești mânat de voința de a înțelege compoziția personajului, de a întruchipa mereu caractere diferite, totul în mod firesc, natural; când ești "vânător", plin de energie, optimist și încrezător în propriile puteri, când vezi partea însorită, iar umbra o tratezi ca atare, ca umbră, și nu ca un element care poate să-ți distrugă viața; când știi că "fluturii" cei mai frumoși sunt omenia și dragostea, generozitatea și onestitatea, familia și împlinirea profesională.

Cartea este epuizată și ar fi binevenit și chiar necesar să fie tipărită din nou. Ar fi util să apară ca e-book pentru a fi la îndemâna tuturor. Este o sursă inestimabilă de informații pentru oricine care va dori să scrie istoria teatrului românesc și este o poveste de viață care va fascina cititorii din toate generațiile.